

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 13. března 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Sąd Rejonowy w Białymstoku – Polsko) – Małgorzata Nierodzik v. Samodzielny Publiczny Psychiatryczny Zakład Opieki Zdrowotnej im. dr Stanisława Deresza w Choroszczy

(Věc C-38/13) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Sociální politika — Směrnice 1999/70/ES — Rámcová dohoda o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřená mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS — Doložka 4 — Pojem ‚pracovní podmínky‘ — Výpovědní lhůta v případě pracovní smlouvy sjednané na dobu určitou — Rozdíl v zacházení oproti zaměstnancům se smlouvou na dobu neurčitou“

(2014/C 135/13)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Sąd Rejonowy w Białymstoku

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Małgorzata Nierodzik

Žalovaný: Samodzielny Publiczny Psychiatryczny Zakład Opieki Zdrowotnej im. dr Stanisława Deresza w Choroszczy

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Sąd Rejonowy w Białymstoku – Výklad článku 1 a ustanovení 1 a 4 přílohy směrnice Rady 1999/70/ES ze dne ze dne 28. června 1999 o rámcové dohodě o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS (Úř. věst. 175, s. 43) – Vnitrostátní právní úprava, která v případě pracovních smluv na dobu určitou stanoví méně příznivé výpovědní lhůty než v případě pracovních smluv na dobu neurčitou

Výrok

Ustanovení 4 bod 1 rámcové dohody o pracovních poměrech na dobu určitou, uzavřené dne 18. března 1999, která je obsažena v příloze směrnice Rady 1999/70/ES ze dne 28. června 1999 o rámcové dohodě o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS, musí být vykládáno v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je ta, o kterou se jedná ve věci v původním řízení, která pro výpověď pracovních smluv na dobu určitou, jejichž doba trvání překračuje šest měsíců, stanoví možnost použít pevně stanovenou výpovědní lhůtu v trvání dvou týdnů nezávisle na době trvání pracovního poměru dotyčného zaměstnance, kdežto v případě pracovních smluv sjednaných na dobu neurčitou se výpovědní lhůta odvíjí od doby trvání pracovního poměru dotyčného zaměstnance a může činit dva týdny až tři měsíce, jestliže se tyto dvě kategorie zaměstnanců nacházejí ve srovnatelné situaci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 141, 18.5.2013.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 13. března 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato – Itálie) – Posteshop SpA – Divisione Franchising Kipoint v. Autorità garante della concorrenza e del mercato, Presidenza del Consiglio dei Ministri

(Věc C-52/13) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Směrnice 2006/114/ES — Pojmy, klamavá reklama“ a, srovnávací reklama, — Vnitrostátní právní úprava, která stanoví klamavou reklamu a nedovolenou srovnávací reklamu jakožto dvě odlišná protiprávní jednání“

(2014/C 135/14)

Jednací jazyk: itaština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Posteshop SpA – Divisione Franchising Kipoint

Žalovaní: Autorità garante della concorrenza e del mercato, Presidenza del Consiglio dei Ministri

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Consiglio di Stato – Výklad směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/114/ES ze dne 12. prosince 2006 o klamavé a srovnávací reklamě (Úř. věst. L 376, s. 21) – Nekalé obchodní praktiky mezi obchodníky – Pojem „klamavá a srovnávací reklama“ – Vnitrostátní právní úprava, která zakazuje nejen reklamu, která je klamavou a zároveň nedovolenou srovnávací reklamou, avšak rovněž stanoví klamavou reklamu a srovnávací reklamu jakožto dvě odlišná protiprávní jednání

Výrok

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/114/ES ze dne 12. prosince 2006 o klamavé a srovnávací reklamě musí být vykládána v tom smyslu, že v případě ochrany obchodníků odkazuje na klamavou reklamu a na nedovolenou srovnávací reklamu jakožto na dvě samostatná protiprávní jednání, a že k zakázání a sankcionování klamavé reklamy není nutné, aby byla klamavá reklama zároveň nedovolenou srovnávací reklamou.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 123, 27.4.2013.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 13. března 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Administrativen sad Veliko Tarnovo – Bulharsko) – FIRIN OOD v. Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika“ Veliko Tarnovo pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

(Věc C-107/13) ⁽¹⁾

„Společný systém daně z přidané hodnoty — Odpočet daně zaplacené na vstupu — Zaplacení záloh — Odepření odpočtu daně — Daňový únik — Oprava odpočtu daně, jestliže nedošlo k uskutečnění zdanitelného plnění — Podmínky“

(2014/C 135/15)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Administrativen sad Veliko Tarnovo

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: FIRIN OOD

Žalovaný: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika“ Veliko Tarnovo pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Administrativen sad Veliko Tarnovo – Výklad čl. 168 písm. a) ve spojení s článkem 65, čl. 90 odst. 1, čl. 185 odst. 1 jakož i článku 205 ve spojení s čl. 168 písm. a) a článkem 193 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, s. 1) – Zásady neutrality DPH, efektivita a proporcionalita – Odpočet daně odvedené na vstupu – Placení záloh za zboží přesně určené před dodáním – Odepření odpočtu daně ze zaplacení zálohy při nedodání zboží – Možnost, aby dodavatel opravil původně provedený odpočet a dopad na odepření přiznání takového odpočtu – Odepření odpočtu DPH příjemci dodání z důvodu společné a nerozdílné odpovědnosti za odvedení daně jiné osoby, než je osoba povinná k dani – Určení osoby, která je společně a nerozdílně odpovědná na základě domněnek založených na institutech občanského práva.